

شنبه‌های چالشی صبا، تریبونی آزاد برای اهالی فرهنگ و هنر

آموزشگاه‌های آزاد سینمایی با چالش

برخی مدیران آموزشگاه‌های آزاد سینمایی در قاب دوربین «صبا»

وقتی جامعه کارشناسان و منتقدان سینمای ایران از رویداد قارچ گونه جشنواره‌ها در فضای سینمای ایران صحبت می‌کنند برخی مدیران با تصور این که مخالفت با چنین رویدادهایی شاید به گونه‌ای نظر تنگی این افراد است بلافاصله جبهه می‌گیرند و...

اما به گمان من واقعیت امر این است که هیچ کس با برگزاری هیچ جشنواره‌ای مخالفتی ندارد بلکه سیاست غلط در نوع برگزاری، آن رویداد را در بوته نقد قرار می‌دهد که حاصل و برآیند آن نقد و تحلیل این است که به دلیل عدم خروجی مناسب به سبب سیاستگذاری غلط، آن جشنواره بودجه بر باده بیت‌المال است و چه بسا نتیجه معکوسی نیز از آن جشنواره استنتاج شود. به همین فکت ساده است که در ارتباط با برگزاری چنین رویدادهای رنگارنگی برخی اهالی رسانه مخالفت می‌کنند. در آخر هفته‌ای که گذشت در بین جشنواره‌های رنگارنگ سینمایی پس از ده سال شاهد برگزاری دومین جشنواره‌ای بودیم که به فعالیت‌های آموزشگاه‌های آزاد بازیگری سراسر کشور اختصاص داشت و نکته مثبت این گردهمایی آشنایی مدیران آموزشگاه‌های سراسر کشور با هم بود که خیلی‌ها ایشان با هم هیچ آشنایی نداشتند. در حال حاضر ۲۴۷ آموزشگاه آزاد سینمایی در سراسر کشور فعالیت می‌کنند که از این تعداد ۱۱۱ آموزشگاه در تهران است. این آموزشگاه‌ها هنرمندانی تربیت می‌کنند که وارد جامعه می‌شوند و نیاز است استعدادها داشته باشند. با توجه به ۱۱۱ آموزشگاه فعال در تهران معدود مدیران این آموزشگاه‌ها در این جشنواره و همچنین نشست‌ها حضور داشتند که این خود موضوع قابل تاملی است. برگزاری این جشنواره ایده خوبی بود و فی‌الغالبه می‌تواند مثبت باشد اما همانگونه که پیش از این به آن اشاره شد نوع سیاستگذاری، برنامه‌ریزی و ساختار شکلی برگزاری یک رویداد است که به نظر، زحمت خود عزیزان برگزارکننده را هم به باد می‌دهد. در چالش این هفته روزنامه صبا از زبان مدیران آموزشگاه‌ها و مدیران ارشد وزارت فرهنگ و سازمان سینمایی چالش‌هایی که این آموزشگاه‌ها با آن روبرو هستند زیر ذره‌بین قرار گرفته است که در ادامه می‌خوانید.

محمد خزاعی:

جشنواره آموزشگاه‌های آزاد سینمایی از هدفمندترین جشنواره‌ها است

در سفرهایی که به استان‌ها داشتم متوجه این امر شدم که ارتباطی بین آموزشگاه‌ها و بدنه سینما وجود ندارد. آقای آشنا وقتی پیشنهاد داد این گردهمایی ایجاد شود گفتم بهترین فرصت است که مدیران آموزشگاه‌ها با یکدیگر آشنا شوند و ما هم نقطه نظرات خود را اعلام کنیم و برای سال آینده برنامه جدی‌تر داشته باشیم.

یادم است زمانی در دهه ۶۰ خیلی از فیلمسازان حرفه‌ای مقوله فیلم کوتاه را جدی نمی‌گرفتند امروز معتقدم یک جایگاه جدیدی در فرایند تولید و آموزش شکل گرفته و آن آموزشگاه‌ها هستند، آموزشگاه‌های ما در سراسر کشور در رشته‌های مختلف خیلی وقت‌ها خروجی داشته‌اند و برخی از بازیگران بزرگ حاصل تربیت این آموزشگاه‌ها هستند مثلاً زنده یاد تاریخ در آموزش چنین نقشی داشت. این جشنواره مخالفان و موافقانی در سازمان سینمایی و خارج از آن داشت، خیلی‌ها معتقدند این تکرار جشنواره‌ها چه معنایی دارد، البته من معتقدم یکی از هدفمندترین جشنواره‌ها همین جشنواره است.

من با مشکلات تک‌تک آموزشگاه‌ها آشنا هستم؛ نداشتن ملک‌های مسکونی و اجاری، نداشتن تجهیزات در آموزشگاه‌ها، بیمه، مواردی برای زیرساخت آموزشگاه‌ها و... از جمله آنها هستند. به امور آنان واقف هستم اما واقعیت این است وظیفه وزارت فرهنگ تخصیص مجوزها بوده و در این سال‌ها ارتباط آموزشگاه‌ها با سازمان سینمایی قطع بوده است. امیدوارم از سال بعد شاهد تولیدات خوبی در آموزشگاه‌ها باشیم و حتی دوستان بتوانند از ظرفیت انجمن سینمای جوانان ایران استفاده کنند. درجه‌بندی آموزشگاه‌ها، طرح صلاحیت اساتید و... از جمله دغدغه‌های ماست.

قطعاً وظیفه سنگینی در زمینه تربیت نیرو بر عهده آموزشگاه‌هاست پس صرفاً هدف در تأسیس یک آموزشگاه، مسایل اقتصادی نبوده است، امروز که وارد این مرحله شده‌اند باید بدانند چه وظیفه خطیری دارند و در کنار اینکه تلاش می‌شود متخصصانی را تربیت کنند باید بحث دروس معرفتی را هم در نظر بگیرند. ما

فیلمساز تربیت می‌کنیم اما آنها باید به مسایل دیگر هم واقف باشند. اینکه بدانند چه تعهدی نسبت به جامعه دارند، چه فیلمی می‌سازند و... این مسایل در آموزشگاه‌ها باید طرح شود. هنرجویان باید بدانند تنها گرفتن جوایز و تندیس‌ها مهم نیست چون در نهایت تندیس‌ها در خانه باقی خواهد ماند اما باید نیرو برای تأثیرگذاری بر روان و روح مردم تربیت شود زیرا اثر هنری که تولید می‌شود با روح و روان مردم سر و کار دارد.

قادر آشنا:

هنرمندان باید آثار و فعالیت‌های یکدیگر را رصد کنند

از همان اولین روزهای ورود به سازمان سینمایی جلسه‌ای با مدیران آموزشگاه‌های سراسر کشور داشتم و این مدیران، خواسته‌هایی از سازمان سینمایی داشتند. یکی از آن خواسته‌ها برگزاری مجدد جشنواره آموزشگاه‌های آزاد سینمایی بود که آخرین بار ۱۰ سال پیش برگزار شد. برنامه برگزاری این جشنواره در سال ۱۴۰۲ با رئیس سازمان سینمایی مطرح شد. این موضوع از آن جهت اهمیت پیدا می‌کند که هنرمندان باید آثار و فعالیت‌های یکدیگر را رصد کنند. این جشنواره می‌تواند محلی برای دیده شدن استعدادها و شناسایی آنها باشد تا نسل جدید وارد چرخه سینما شود. هر چند دانشگاه‌ها و وظیفه آموزش دارند، آموزشگاه‌های سینمایی نیز در کنار دانشگاه‌ها و وظیفه آموزش دارند تا فرصت برای فعالیت همه هنرمندان فراهم کند و این هنرمندان می‌توانند در جشنواره حضور پیدا کنند.

سید جواد خوانساری:

سالانه هزار شکایت در خانه سینما ثبت می‌شود!

سالانه هزار پرونده شکایتی به خانه سینما می‌آید که خوشبختانه در این میان، موارد مربوط آموزشگاه‌دار و هنرجو بسیار جزیی است. در مسایل مختلف باید قانون را رعایت کنیم و قرارداد را به صورت درست ببندیم. شخصی که ما به‌عنوان داور قرار می‌دهیم، می‌تواند یک شخص حقیقی یا حقوقی باشد. قرار نیست یک داور تحصیلاتی در رشته حقوق داشته باشد او مانند هیأت منصفه عمل می‌کند. این موضوع هم از این باب است که متولی آموزشگاه حقتش ضایع نشود. باید بین هنرجو و موسسه قراردادی بسته شود و اگر هنرجو قصد دور زدن نداشته باشد، دنبال این نیست که حق شما را ضایع کند. پس باید قرارداد شخصی به‌عنوان داور تعیین شود و این موضوعات برای این است که مسأله به شورای حل اختلاف نکشد.

قراردادهای سینمایی بر اساس اتفاقاتی که در حوزه دیجیتال رخ می‌دهد و البته تغییر قواعد باید مورد بازنگری قرار بگیرند.

مهدی شفیع:

جایگاه آموزشگاه‌ها در سیستم سینما مهم است

با اشاره به رتبه‌بندی آموزشگاه‌های آزاد سینمایی پژوهش کاملی در گذشته انجام شده بود که اطلاعاتش در دو سه ماه اخیر به‌روز شد. مجموع این رویداد منجر به رتبه‌بندی آموزشگاه‌ها خواهد شد که در سیاست‌های سازمان سینمایی تعریف شده است.